

Oppe, armas luggeja: kui se mäe-waim ka ütškörd nida sinno mannu tulles, siis ärrä olgo ahne, enge söwwa hennese:

- 1) mõistust, et sinna tijäs, mes sinna hennese:
- 2) peas söudma, et sa õnnelikkus saas. Nink konna sinna siis hõlpsast hennese wõis söuda mes ütš rummal inniminne kallis ei arwa, siis palle hennese weel
- 3) jäädwat rahhulollemist, nink et sulle ütski kahhitseminne es tulles.

Eh! nida:

Mes arwitap sul õnnega kokko sada, kui tarkust ei olle, sedda õigede pruki. G. M.

Surm ja teina abbimehhed.

(Üts mõisto-jut.)

Mõisto-jutto kore sees.
Ellab tössiduse-irwa.

Wanäl ajjal, kus ennamist inimeste ello, päwad wägga pikkale ullatasid, juhtus ükskord surmal suur tö pudus ja kartis ta waene ammetid opis unustawad, kui mitte warmalt uut tö-jätko ei leiaks. Ses nälguse kibbedusses andis ta oma abbimeestele käsku, ühhel nimetud päwal nõu piddamisele kokko tulla. Seal tullid siis södda, nälg, katk, kurjad többed, äppartused,

arstid, imude kihhotajad ja mitmed muud inimeste ello-igga lühhendawad ammetmehhed surmarigi wallitseja aujärje ette kokku. Kui kuuningas Kontnik *) oma kõnet lõppetanud ja kuuljatele pikkemalt ärra selletanud, mispärrast neid seie olli kutsutud, siis liffas ta wimaks weel jure: Kes nüüd teie ulgas kõige waprast tapja, ja tänini enam inimese lomt kui ükski teine maa pealt arwitanud on, se astugo miino aujärje ette! ma tahhan teinale suremat wõlli kätte anda, mis läbbi ta miino järgmiseks ning esimeseks rigi-würstiks peab tõusma!" Nüüd ruttas iggamees omast ramatust kokku-arwama, kui paljo teina wäe ja wõimuse läbbi tänini olli ukkatud, agga kes jõuaks siin sedda ot-sata numride arru üllespanna, mis algmisesest kunni senna päwani sõjja- ja katko- ja nälja- ja äpparduse- ja többede- ja arstide pearamatutes seis! Jubba tahtis surmarigi kuuningas üllemat numriperremest endale järgmiseks wallitsejaks nimetada, ja teinale aumarki rinda panna, kui ta foggemata filmad üllestöstitis ja üht wõerast meest otsego pool tuffus ukse pida naal näggi. „Kes siina siis olled?“ küsis kontnik. Esimene ello-mörtfukas — kostis wõeras ambaid irwitades. „Miina ei tunne sind, egga malle-

*) Kontnik tähentab nõnda kui kuwik nalja kombel surma, sest et surma-sujjo maalrid seddawisi tewad, kubda pildikese peal Wina, katko ees nähha on.